

susanstijnen

scheidingspecialist en mediator

*Scheiden met kinderen,
8 praktische tips die je zeker moet weten.*

[susanstijnen.nl](https://www.susanstijnen.nl)

Eurode-Park 1-75
6461 KB Kerkrade
T +31 (0)6 - 46 17 15 45
susan@susanstijnen.nl

KvK 59029757
BTW NL157022365B01
IBAN NL36 INGB 0681 0175 54

Inhoudsopgave

Wie ben ik	3.
Waarom deze gratis tips?	4.
Voor wie zijn deze gratis tips?	5.
Scheiden met kinderen, 8 praktische tips die je zeker moet weten:	
1. Hoe vertellen we het de kinderen?	6.
2. Waar worden de kinderen ingeschreven?	7.
3. Zorgregeling	8.
4. Dagelijkse zorg	9.
5. Vakanties en feestdagen	9.
6. Kinderalimentatie of kinderkostenregeling?	10.
7. Rechten van kinderen vanaf 12 jaar	11.
8. Het ouderschapsplan	12.
Samenvatting	13.

Wie ben ik

Ik had een perfect leven. Een leuke man die (bijna) alles voor me deed, allebei een vaste baan, een mooi huis met grote tuin, een auto voor de deur, ieder jaar op vakantie, weekendjes weg, uitstapjes en twee prachtige kinderen. Perfect, althans zo leek het voor de buitenwereld. Toch knaagde er iets aan mij. Is dit wel het leven wat ik wil? Heeft het leven mij niet meer te bieden? Is dit wel de man met wie ik oud wil worden? Kan hij mij wel geven wat ik nodig heb? Heb ik wellicht gevoelens voor iemand anders?

Na maanden van gesprekken, twijfels en vele tranen nam ik een besluit. Een besluit wat het einde betekende van een gezin. Het einde van een vader, een moeder en kinderen samen in één huis. Het moment dat ik mijn man, onze kinderen, onze familie en onze vrienden moest gaan vertellen dat voor mij de koek op was en het punt aangebroken was dat we beiden apart verder gaan.

DAT WAS IN 2006!

Ik had zoveel ellende om me heen gezien en gehoord dat ik koste wat kost geen vechtscheiding wilde. Ik wilde niet, zoals wel eens gezegd werd “het onderste uit de kan halen”. Ik wilde niet worden zoals sommige moeders die er alles aan doen om de kinderen bij hun vader weg te houden. Ik wilde het beste voor ons allebei en nog belangrijker ik wilde dat de kinderen goed contact zouden hebben met ons allebei.

Het feit dat hun vader niet meer de man van mijn dromen was betekende niet dat hij geen DROOMVADER is.

Wij gingen deze klus samen klaren. Niet meer als partners, maar als collega-ouders!

Een fantastisch voornemen, in de praktijk bleek het toch anders uit te pakken.

Allereerst het praktische geregeld. Waar moesten we in godsnaam beginnen. Mediators waren er in die tijd nog niet, of in ieder geval hadden wij er geen weet van. Dus gingen we naar een advocaat. Tja en welke pak je dan? Een oudere dan maar, die zal toch wel van wanten weten. In een stoffig kantoor met een tapijt op het bureau luisterde meneer de advocaat naar onze wensen die wij op basis van de toenmalige informatie op internet hadden bedacht. Dit alles werd opgeschreven in een convenant, een ouderschapsplan was destijds nog niet verplicht. De afspraken met betrekking tot de kinderen, op welk adres worden ze ingeschreven, wanneer zijn ze waar en de hoogte van de kinderalimentatie, stonden in het convenant. In mijn beleving kregen we nergens te horen wat de gevolgen waren van sommige beslissingen of de totstandkoming van de hoogte van de kinderalimentatie. Om maar te zwijgen over advies over de veranderende situaties die gevolgen hebben voor de hoogte hiervan. Pas toen ik mijn opleiding tot scheidingsspecialist ging volgen kwam ik daarachter. En ik moet zeggen dat ik van sommige dingen wel schrok. Eerlijk gezegd was het informatie die als ik het had aangekaart wellicht tot een conflict tussen mijn ex-man en mij had kunnen leiden. Ik

besloot er echter niks mee te doen, omdat mijn ex-man er ook niets aan kon doen. Hij was net zo slecht ingelicht als ik en het was me het mogelijke conflict niet waard.

Ten tweede de emotionele zaken die de revue passeerden. We kregen beiden nieuwe mensen in ons leven. Mensen met nieuwe gedachten en ideeën. Mensen die je beïnvloeden. Mensen die je doen veranderen. Mensen die je vaker ziet dan je collega-ouder. Dit alles bracht emoties met zich mee waar ik op voorhand niet op voorbereid was. Wat de verwerking, ja die heb je als verlater ook, soms een stuk lastiger maakte. Daar waar ik vaak stoer vertelde hoe goed het met me ging voelde ik me soms heel alleen en wist niet hoe het allemaal moest. Was ik wel een goede moeder, vonden de kinderen het niet leuker bij papa. Kon papa ze niet meer bieden dan ik. Maar papa was toch veel vaker weg dan ik en deed voor mijn gevoel meer met zijn super leuke nieuwe partner dan met de kinderen en bracht de kinderen dan naar oma en opa. Twijfels waarvan ik nu weet niets met mijn ex-partner te maken hadden maar meer zeiden over mezelf.

Toch bleef ik altijd mijn voornemen voor me houden. WIJ ZIJN EN BLIJVEN OUDERS. Als ik het even niet meer wist of toch anders gereageerd had dan dat ik gewild of me voorgenomen had zocht ik mensen op die me een spiegel voor konden houden. Die ons beider rol van een afstand konden bekijken. Dat hielp mij heel erg om bij mezelf te blijven en de goede kanten te belichten in plaats van de lastige kanten. Ik was blij met de afspraken die mijn ex-man uit eigen beweging overeen gekomen waren. Dit gaf rust en duidelijkheid.

Ook bleef ik, ondanks mijn nieuwe relatie, wat betreft de kinderen het altijd belangrijk vinden wat mijn ex-man, mijn collega-ouder, ervan vond. Anderen mochten hun mening geven dat zeker, maar uiteindelijk wilde ik dat wij, mijn ex-man en ik, in overleg samen het definitieve besluit namen. Mijn stelling is, er kunnen veel mensen om je kinderen geven, echter er zijn maar twee mensen die het tot op het bot voelen als er iets met de kinderen, je eigen vlees en bloed, is en dat zijn – PAPA en MAMA.

Inmiddels zijn we jaren verder en kan ik met trots vertellen dat mijn ex-man en ik samen twee hele fijne kinderen hebben groot gebracht. Kinderen die beslist liever gehad hadden dat we bij elkaar gebleven waren. Kinderen die wel een leven hebben waar zowel ik als hun vader een hele grote rol in hebben gehad. Iets waar ik enorm dankbaar voor ben.

Waarom deze gratis tips?

Als je gaat scheiden verandert er veel, je vaste fundament valt weg, vaak weet je niet waar te beginnen. Wat kan wel, wat kan niet. Waar heb ik wel of geen recht op. In de periode dat mijn ex-man en ik gingen scheiden en de jaren erna hebben wij altijd gezocht naar de beste mogelijke oplossing. Soms ging dat wat makkelijker, soms ging dat wat lastiger. Er zijn zaken die je door de jaren heen zelf zult

ervaren. Echter om te starten zijn er een aantal basisafspraken die je met elkaar af kunt én moet spreken.

Inmiddels heb ik al vele stellen begeleid bij hun echtscheiding. Ik heb gezien welke hobbels mensen moeten nemen en van welke zaken stellen helemaal geen weet hebben. Bij sommige zie je letterlijk een last van de schouders vallen als je vertelt welke mogelijkheden er allemaal zijn.

Om jou de zoektocht te besparen heb ik de meest gangbare tips op een rij gezet.

Met onderstaande tips hoop ik dat jij ondanks de vervelende situatie al een klein beetje door de bomen het bos weer gaat zien en wellicht ergens al een zonnestraal door de bomen ziet komen. Ik weet uit eigen ervaring en uit de terugkoppeling van klanten dat het uiteindelijk allemaal veel minder zwart is dan dat het nu lijkt.

De tips die de basis leggen om na scheiding samen goede ouders te zijn!

Voor wie zijn deze gratis tips?

Denk je alleen aan jezelf, wil je het onderste uit de kan halen, je ex-partner een poot uitdraaien, gun je je ex-partner het ouderschap niet en wil je zelf alles bepalen met betrekking tot de kinderen? Stop dan hier met lezen.

Ben je echter bereid om naar jezelf te kijken en wil je oprecht, zonder dubbele agenda scheiden, wil je samen met je ex-partner goede ouders zijn en wil je dat de kinderen je ex-partner ook in hun leven hebben? Lees dan vooral verder. Hopelijk schrijven jij en je ex-partner, ondanks de vervelende situatie, dan ook een succesverhaal en worden jullie verantwoordelijke collega-ouders!

Scheiden met kinderen, 8 praktische tips die je zeker moet weten:

Tip 1 - Hoe vertellen we het de kinderen?

Het moment dat jullie de kinderen vertellen dat jullie gaan scheiden is een moment dat zij hun hele leven niet meer zullen vergeten. Een moment dat hun hele wereld op de kop zet. Hun vertrouwde fundament valt in duigen. Twee mensen waar zij zielsveel van houden, hun ouders, jij en je ex-partner, willen niet meer samen verder. En ondanks dat de kinderen het wellicht al aanvoelen dat het niet zo lekker loopt blijven ze hoop houden. Deze hoop wordt teniet gedaan op dat ene moment – het moment van de scheidingsmelding.

Het is dan ook belangrijk aandacht te besteden aan dit moment. Bereid dit gesprek goed voor, de praktijk wijst uit dat een goed voorbereid gesprek kan helpen bij de verwerking van kinderen. Dit gesprek wordt ook wel het PARAPLU-gesprek genoemd. De paraplu staat symbool voor overkoepelende bescherming. Jullie als ouders houden de kinderen uit de regen en de wind. In werkelijkheid geven jullie hiermee aan dat wat er ook gebeurt jullie er als ouders altijd voor de kinderen zullen zijn en dat jullie beiden voor ze blijven zorgen. Dit geeft kinderen een gevoel van zekerheid voor de gewijzigde toekomst.

Maar hoe voer je nu een goed paraplugesprek?

1. Je voert het gesprek altijd samen, jij, je ex-partner en alle kinderen, zo krijgt ieder kind dezelfde informatie. Vraag de kinderen nooit te verzwijgen dat jullie gaan scheiden, geef aan dat ze als ze niet met jullie willen praten ze altijd met anderen mogen praten. Dit helpt bij de verwerking.
2. Neem de tijd voor het gesprek en kies een geschikt tijdstip. Vertel jullie kinderen niet tussen de soep en de aardappelen dat jullie gaan scheiden, zorg dat jullie voldoende tijd hebben om het voornemen van scheiden te bespreken, vertel het niet vlak voordat de kinderen naar school gaan of vlak voordat ze naar bed gaan. Geef ze de kans om het nieuws te laten bezinken alvorens ze met iets anders aan de slag gaan.
3. Kies een veilige omgeving om het gesprek te voeren. Dit geeft de kinderen de mogelijkheid om hun emoties te tonen. Openbare ruimtes zijn hiervoor niet zo geschikt, de slaapkamer van een kind ook niet. De slaapkamer is een veilige en fijne plek en dat moet ook zo blijven. Iedere keer als je kind weer op zijn/haar kamer komt kan het geconfronteerd worden met de scheidingsmelding. Vertel het bij voorkeur in de

woonkamer of eetkamer. Dit is een vertrouwde plek daar gebeurt echter zoveel de hele dag door dat kinderen daar minder last van hebben.

4. Spreek van te voren met elkaar af wat jullie als reden vertellen aan de kinderen. Wat de reden ook is geef elkaar nooit de schuld of val elkaar niet af tijdens het gesprek. Neem beiden je verantwoordelijkheid voor de scheiding en het gesprek.
5. Geef aan dat de kinderen geen schuld hebben aan de scheiding. In ieder gezin wordt er wel een gescholden of gecorrigeerd. Kinderen kunnen om die reden wel eens denken dat zij verantwoordelijk zijn voor de scheiding. Ook al zeggen kinderen niets, maak in dit gesprek duidelijk dat kinderen nooit verantwoordelijk zijn voor de scheiding van hun ouders.
6. Bied kinderen voldoende ruimte om emoties te hebben en deze te tonen. Ieder kind reageert op zijn/haar eigen manier. Het ene kind is boos, het andere barst in huilen uit een volgend zegt “oké mag ik nu weer naar mijn Playstation”. Heb geen verwachtingen want in praktijk kan het nog wel eens anders uitpakken.
7. Bied kinderen geen keuzes, zodat kinderen niet hoeven te kiezen tussen jou en je ex-partner en zich zorgen maken om een van jullie. Natuurlijk mogen zij wel hun wensen uiten, maar uiteindelijk zijn jullie als ouders degene die samen beslissen.

Aan het eind van het gesprek kunnen jullie allebei de wens uitspreken dat de kinderen hun relatie met jullie beiden voortzetten en goed houden. Juist doordat jullie dit aan de kinderen zeggen in aanwezigheid van de andere ouder, wordt de kans op een loyaliteitsprobleem voor de kinderen nagenoeg tot nul teruggebracht. Dit is de kern van het paraplugesprek.

Tip 2 - Waar worden de kinderen ingeschreven?

De kans is groot dat op het moment dat het hoge woord “wij gaan scheiden” eruit is jullie nog op hetzelfde adres wonen. Dit zal op termijn veranderen. Belangrijk is dat jullie afspreken op welk adres de kinderen ingeschreven gaan worden. Het adres van inschrijving zegt niets over de zeggenschap van de ouder van inschrijving. Als jullie beiden het gezag hebben verandert daar niets aan door de inschrijving. Het adres van inschrijving heeft wel invloed op:

- Kinderbijslag – de ouder waar het kind ingeschreven staat wordt de aanvrager van de kinderbijslag en ontvangt deze een keer per kwartaal.
- Kindgebondenbudget – is een bijdrage in de kosten van kinderen tot 18 jaar welke je ontvangt naast de kinderbijslag. De hoogte hiervan is inkomensafhankelijk. Het kindgebondenbudget is gekoppeld aan de kinderbijslag. De ouder die de aanvrager is van de kinderbijslag is ook de ouder die het kindgebondenbudget maandelijks ontvangt.
- Inkomensafhankelijkecombinatiekorting - heb je een kind jonger dan 12 jaar en staat dit kind minimaal 6 maanden ingeschreven op je adres én voldoe je aan de

inkomensvoorwaarden dan heb je tevens recht op inkomensafhankelijke combinatiekorting. Ben je co-ouder en staat het kind ingeschreven bij de andere ouder dan heb je ook recht op inkomensafhankelijke combinatiekorting als jullie kind minstens 3 hele dagen per week in elk van de huishoudens verblijft. Met 3 hele dagen wordt bedoeld 3 keer 24 uur per week. Met een week op week af regeling voldoe je ook aan die eis.

Indien jullie meerdere kinderen hebben kan het fiscaal gunstig zijn om ieder minimaal een kind op je adres ingeschreven te hebben. Laat je hierover goed voorlichten.

Een kind mag alleen op een adres ingeschreven worden als het tenminste 3 dagen per week bij de betreffende ouder verblijft.

Tip 3 - Zorgregeling

Buiten dat er bepaald moet worden op welk adres jullie kinderen ingeschreven worden, moet er ook nog een zorgregeling of omgangsregeling afgesproken worden. Op welke dagen, welke tijdstippen zijn de kinderen bij jou en op welke dagen en tijdstippen zijn de kinderen bij je ex-partner. Vaak hoor ik ouders zeggen “dat regelen we wel in onderling overleg”. De praktijk leert dat dit vaak alsnog tot conflicten leidt. Dit is ook de reden dat de Rechtbank dit niet meer accepteert en eist dat er een duidelijk plan ligt.

Geregeld geef ik mijn klanten de opdracht om de regeling volledig uit te schrijven. Met dagen en tijdstippen. Vaak gaan ze hier puffend en een beetje met tegenzin mee aan de slag om er vervolgens achter te komen dat het, zeker als een van de ouders wisseldiensten draait, best een gepuzzel is. Een puzzel die nog nooit onopgelost is gebleven, maar die wel inzicht geeft dat het “we regelen het wel in onderling overleg” niet zo vanzelfsprekend is.

Ouders zeggen ook wel eens “ja maar zo gaat het nu ook”. Dat klopt en ik ben ervan overtuigd dat dit op dit moment goed gaat. Echter nu zien jullie elkaar nog dagelijks overleggen is dan ondanks het voornemen te gaan scheiden zo gebeurt, misschien hebben jullie zelfs nog inzicht in elkaars agenda. Dat wordt dadelijk zeker anders als je niet meer in hetzelfde huis woont. Jullie gaan scheiden dat betekent dat jullie elkaar beduidend minder zien en inzicht in elkaars agenda heb je al helemaal niet meer. En dan denk jij op basis van iets wat ooit geweest is dat je ex-partner wel kan oppassen en dat blijkt dan niet zo te zijn. Dat is één keer niet erg, een tweede keer misschien ook nog niet maar ik garandeer je dat als dit vaker gebeurt de irritaties beginnen. Daarom is het van belang dat er een leidraad, een plan, ligt. Hiermee weten jullie beiden wie wanneer verantwoordelijk is voor de kinderen en wie wanneer moet zorgen voor opvang. Hierbij geldt dat je je ex-partner altijd mag benaderen

maar dat je er niet zomaar vanuit mag gaan dat je ex-partner ook daadwerkelijk kan. In dat geval zal je als verantwoordelijke ouder zelf op zoek moeten naar een andere oplossing.

En ja hier mag je flexibel mee omgaan. Let met name in het begin op dat je dit met mate doet. Je zou zomaar eens het idee kunnen krijgen dat jij flexibeler bent dan je ex-partner en een beginnend conflict is geboren.

Tip 4 - Dagelijkse zorg

En dan weet je op welke dagen en tijdstippen de kinderen bij jou en op welke dagen en tijdstippen de kinderen bij je ex-partner zijn, maar dan ben je er nog niet. Jullie moeten ook nog afspraken maken over de dagelijkse zorg. Wie gaat er met de kinderen naar de kapper? Wie gaat er met de kinderen naar de dokter? Hoe gaan jullie om met brengen en halen van kinderen van jou naar je ex-partner en vice versa? Hebben de kinderen dan al gegeten of niet. Wie wast de kleren? Hoe gaan jullie om met vriendjes, vriendinnetje? Alcohol, drugs, anti-conceptie etc. etc.

Neemt een van jullie de beslissingen of doen jullie dat samen? En welke beslissingen zijn dat dan.

Wat als een van de kinderen ernstig ziek wordt? Of dat een van jullie ernstig ziek wordt? Hoe gaan jullie dan om met de zorgregeling?

En hoe gaan jullie elkaar op de hoogte houden van belangrijke zaken in het leven van jullie kind?

Zaken die belangrijk zijn om over na te denken. Beter nu even sparren dan dat jullie er op een later tijdstip een conflict over krijgen.

Tip 5 - Vakanties en feestdagen

En dan heb je nog de vakanties en feestdagen. Iets wat nu zo normaal lijkt. Dagen waarop je de kinderen tot nu toe altijd hebt gezien, moet je dadelijk op gaan delen waardoor je ook wel eens een feestdag zonder de kinderen zal zijn en ze een aantal weken zult moeten missen in de zomervakantie. Sommige ouders vieren een aantal dagen nog samen. De meeste

ouders zien hier echter meteen of op termijn vanaf en vieren het separaat. Wettelijk gezien hebben beiden ouders recht op de helft, maar ja hoe ga je dat in praktijk brengen. Ik hoor veel met name moeders zeggen “maar 3 weken zomervakantie is echt veel te lang, dit houden de kinderen niet vol”. Incidenteel en bij zeer jonge kinderen zal dit zeker zo zijn, echter in veel van de gevallen is het de moeder die het er moeilijk mee heeft. Wat niet onbegrijpelijk is daar zij vaak een groot deel van de zorg op zich neemt. Echter als kinderen op vakantie zijn vergeten ze vaak alles en iedereen om zich heen. Leven in het moment en zijn niet zo bezig met iedereen die thuis is gebleven. Slikken voor de thuisblijvende ouder, maar bekijk het positief. Het geeft je ook tijd om dingen te doen waar je normaal niet aan toekomt. Wat ik wel altijd aanraadt is om de kinderen bij aankomst op het vakantieadres, op de helft van de vakantie en bij thuiskomst even te laten bellen met de thuisblijvende ouder. En wellicht kunnen ze bij thuiskomst even aanwippen om hun vakantie verhalen te vertellen.

Ook hier geldt, denk er goed over na, zeg niet te snel “dat regelen we wel in onderling overleg”. Uit ervaring weet ik dat het verstandig is om het vast te leggen. Kleine moeite en hiermee heb je de kans tot een conflict vele malen kleiner gemaakt. Hoe zonde zou het zijn als je hierover een conflict gaat krijgen. Het kan de hele dag of vakantie overschaduwen.

En wil je weten over welke feestdagen en vakanties ik het heb, hieronder vind je een opsomming:

Verjaardagen kinderen, ouders, opa's oma's, tantes, ooms, nichten en neven.
Pasen, Hemelvaart, Pinksteren, Sinterklaas, Kerstmis, Oudjaarsavond en nieuwjaarsdag.
Voorjaarsvakantie, Meivakantie, Zomervakantie, Herfstvakantie, Kerstvakantie.

Tip 6 - Kinderalimentatie of kinderkostenrekening?

En dan de kosten van de kinderen. Wie gaat wat betalen en op welke manier?

Wettelijk gezien is iedere ouder verplicht om bij te dragen in de kosten van de kinderen. Uitgangspunt is dat de kinderen zo weinig mogelijk financiële nadelen mogen ondervinden van de scheiding.

Bij het vaststellen van de hoogte van kinderalimentatie wordt gekeken naar de behoefte van de kinderen. Deze wordt bepaald aan de hand van de situatie vóór scheiding. Vervolgens wordt bepaald wat de draagkracht van jullie beiden is ná scheiding. Dit samen bepaald hoeveel er betaald dient te worden. Op internet zijn er sites te vinden waarop je snel een berekening kunt maken. Deze zijn echter gemaakt voor de massa. Mijn voorkeur gaat ernaar uit om een berekening te maken die is afgestemd op jullie situatie.

Je zult zien dat het nogal eens kan verschillen. Daarnaast houdt een berekening op internet vaak geen rekening met het in tip 2 genoemde kindgebondenbudget en de inkomensafhankelijke combinatiekorting en dan met name de mogelijkheden die hiermee zijn.

Tevens kunnen jullie kiezen of jullie de standaard kinderalimentatie willen hanteren of dat jullie samen een kinderkostenrekening nemen voor de verblijfsoverstijgende kosten. Voor deze laatste optie is het gewenst dat jullie een goede communicatie hebben. Er moeten goede afspraken gemaakt worden wat wel en wat niet van deze rekening betaald wordt.

Juridisch gezien zijn er ook nog verschillen tussen kinderalimentatie of kinderkostenrekening. Een afspraak tot betaling van kinderalimentatie heeft indien het door een rechter bekrachtigd is een executoriale titel. Een afspraak om geld over te maken op een kinderrekening heeft ondanks dat het bekrachtigd is door een rechter geen executoriale titel. Een executoriale titel betekent dat de afspraken rechtens afdwingbaar zijn: je kunt meteen een gerechtsdeurwaarder inschakelen wanneer je ex-partner bijvoorbeeld de kinderalimentatie niet betaalt. Zonder executoriale titel moet je eerst naar de rechter wanneer afspraken over betalingen niet worden nagekomen. Een essentieel verschil dus.

Laat je goed voorlichten en kijk wat voor jullie situatie het beste past.

Tip 7 - Rechten van kinderen van 12 jaar

Een veel gehoorde uitspraak is “een kind van 12 jaar mag kiezen”. Ik moet dan altijd aan dat spreekwoord denken – de klok horen luiden maar niet weten waar de klepel hangt.

Het enige wat klopt aan de uitspraak is dat er iets verandert op het moment dat jullie kind 12 jaar of ouder is. Dat jullie kind mag kiezen klopt echter niet. Kinderen vanaf 12 jaar hebben wel een hoorrecht. Dit is een recht, geen plicht en houdt in dat jullie kind bij de kinderrechter zijn/haar mening mag geven over de scheiding. De kinderrechter vraagt dan wat jullie kind wil en hoe jullie kind zich voelt. Het gesprek met de kinderrechter wordt het kindgesprek of kinderverhoor genoemd.

Is jullie kind tussen de 12 en 18 jaar krijgt op het moment dat de scheiding wordt aangevraagd dan krijgt het altijd een brief, hierin staat:

“Beste jongere,

Je krijgt deze brief omdat je ouders naar de rechter zijn gegaan om te scheiden. Ze willen graag dat de rechter voor hen een beslissing neemt. Daarom loopt er nu een rechtszaak. De rechter luistert naar wat je ouders willen. Omdat je (bijna) 12 jaar of ouder bent mag je hierover je mening geven. De recht vindt jouw mening belangrijk omdat de scheiding ook gevolgen heeft voor jou.

Als je wilt komen om met de rechter te praten, wil je dat dan hieronder aankruisen en de brief binnen twee weken na de datum van deze brief terugsturen. Je krijgt dan een uitnodiging.

Het gesprek zal zijn op een middag na drie uur. Het gesprek zal ongeveer 10 minuten duren. Je ouders zijn daarbij niet aanwezig, alleen jij, de rechter en ik, de griffier om aantekeningen te maken.

Er is een filmpje gemaakt over zo'n gesprek met de kinderrechter. Je kunt van te voren kijken hoe het gesprek gaat www.rechtspraak.nl/kindgesprek.

Als je liever niet komt, maar wel je mening wilt geven kun je dat hieronder schrijven.

Tenslotte kan het natuurlijk zijn dat jij en je ouders het helemaal eens zijn en dat je niets bijzonders te vertellen hebt. Je bent natuurlijk niet verplicht om te komen of je mening te geven.

Sommige jongeren willen niets vertellen en ook niet komen. Als dit voor jou ook zo is, zou je dat dan willen aankruisen? Gebruik hiervoor bladzijde 3.

Wij willen bladzijde 3 ALTIJD terug. Dan weten we gelijk of je de brief ontvangen hebt en wat jij wil. Je kunt de antwoordenvolpde gebruiken om de brief terug te sturen en hier hoeft geen postzegel op. Je mag het ook mailen naar echtbank.rb-ove@rechtspraak.nl (verschilt per Rechtbank)

Met vriendelijke groet,
De griffier

Bladzijde 3

Je kunt hierna aankruisen wat je wilt. Stuur het ingevulde formulier a.u.b. terug met de antwoordenvolpde.

- Ik wil wel komen om met de kinderrechter te praten
- Ik wil niet komen, maar wil wel mijn mening opschrijven. Dit is mijn mening:
- Ik wil niet komen en wil ook niet mijn mening geven

Mijn naam is:

Een mening geven betekent overigens niet dat jullie kind zijn/haar zin krijgt. Op het moment dat de mening niet overeenkomst met wat jullie als ouders willen zal de kinderrechter altijd kijken in het belang van het kind.

Tip 8 - Het ouderschapsplan

Ga je scheiden en hebben jullie samen het ouderlijk gezag over minderjarige kinderen dan is het sinds 2009 verplicht om een ouderschapsplan op te stellen. Dit ouderschapsplan dient samen met het convenant, een afschrift huwelijksakte, een afschrift geboorteakte van ieder kind en het echtscheidingsverzoek ingediend te worden bij de rechtbank.

Hoe uitgebreid je het ouderschapsplan maakt is aan jullie. Hoe meer zaken al besproken zijn en vastgelegd, hoe minder de kans op conflicten in de toekomst. Hoe uitgebreid of niet, de rechtbank eist dat er minimaal de volgende zaken in het ouderschapsplan staan:

- Hoe je de zorg en opvoeding regelt en hoe de jullie de omgang met de kinderen regelt (tip 3, tip 4 en tip 5);
- Hoe jullie elkaar informeren over belangrijke zaken met betrekking tot de kinderen (tip 4);

- Hoe jullie de kosten van de verzorging en opvoeding van jullie minderjarige kinderen regelen. (tip 6).

Denk er goed over na welke afspraken jullie willen maken. Maak afspraken waar jullie zich ook beiden aan gaan houden, maar leg elkaar niet aan de ketting. En bedenk dat met het ouder worden van de kinderen afspraken aangepast dienen te worden. Blijf als ouders in het belang van de kinderen met elkaar in gesprek. Voor de kinderen zijn jullie beiden familie laat ze niet kiezen.

Scheiden is geen eind, maar een nieuw begin. Een begin als collega-ouders!

Samenvatting

Een scheiding is, net als een geboorte, een huwelijk, een overlijden, een life-event. Een gebeurtenis in je leven die grote impact heeft. Ineens moet je beslissingen nemen over zaken waar je tot nu toe nooit over na hebt hoeven te denken. Zaken die tot nu toe zo vanzelfsprekend waren en die dat nu niet meer blijken te zijn. Met de 8 bovenstaande praktische tips heb ik naar mijn idee waardevolle informatie gegeven over zaken waar je met betrekking tot de kinderen zeker over na moet denken bij een echtscheiding. Ik zet ze hier nog eens op een rijtje:

1. Hoe vertellen we het de kinderen?
2. Waar worden de kinderen ingeschreven?
3. Zorgregeling versus omgangsregeling?
4. Dagelijkse zorg
5. Vakanties en feestdagen
6. Kinderalimentatie of kinderkostenregeling
7. Rechten van kinderen vanaf 12 jaar
8. Het ouderschapsplan

Laat je niet gek maken door je omgeving en maak afspraken die bij jou, je ex-partner en jullie kinderen het beste passen en zo goed mogelijk voelen. Het is de taak aan jullie om het collega-ouderschap na echtscheiding door te zetten en niet de taak van alle mensen die daar blijkbaar een mening hebben.

Ik wens je heel veel succes met je echtscheiding en het in praktijk brengen van de 8 praktische tips.

Heb je naar aanleiding van bovenstaande nog vragen of heb je hulp nodig bij het opstellen van een ouderschapsplan of bij de begeleiding van jullie echtscheiding? Wil jij van jullie echtscheiding ook een succesverhaal maken?

Neem dan voor een gratis en vrijblijvend informatiegesprek contact op via www.susanstijnen.nl/gratis-informatiegesprek/

